

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 159.

Anden Session.

58de Møde.

Tirsdagen den 10de Januar.

(Fortfat).

Solberg: Den ærede Ordfører har i Anledning af de Ord, der bleve fremførte af en af de ærede Forslagsstillere, sagt, at man ogsaa nok kunde finde en passende Betaling for Underholdningen af disse Heste, ligesom man fandt en passende Betaling for Udredningen. Der er aldeles ingen Tvivl derom; men Grunden, hvorfor dette Forhold ønskes anderledes ordnet, har den ærede Taler, som jeg har nævnt, allerede angivet, at der nemlig er Bausfælgigheder forbundne med denne Udredning, og at de samme Spørgsmaal, der reistes igaar angaaende, hvem Hesten tilhører, atter ville kunne reises, naar Sagen skal gaae over til at blive en Statsbyrde. Forsaavidt den ærede Ordfører har yttret sig saaledes, at, dersom der har fundet Chicaner Sted, ville disse ophøre, naar Tingene selv ophører, saa er det ganske rigtigt, at de ville ophøre for os, som hidtil have udredet Hestene; men, har der fundet Chicaner Sted, ville de ganske vist komme igjen med Hensyn til dem, paa hvem denne Byrde vil gaae over. Jeg vil ikke sige, at der har fundet Chicaner Sted; men jeg vil sige: der er skeet Adskilligt, som har været yderst ubehageligt for Udredterne, og jeg skal i den Anledning netop nævne Noget, som er skeet. Da vore Heste bleve hjemsendte, efterat Waabenstilstanden var indtraadt, saa hørte vi vel underhaanden i Byen, at disse Heste vare ankomne; men vi fik slet ingen Underretning om, naar vi skulde afhente dem, og først 10 Dage efter at Hestene vare afleverede, kom der en Skrivelse til os, at vi skulde afhente vore Heste. Disse Heste vare rigtignok imidlertid komne i vore Stæde, men hvorledes? 5 Dage efter

Ankomsten overleverede man Hestene til Karle, som man formodede havde deres Hjemstavn i Nærheden af det Sted, hvorfra Hesten var sendt, eller som i alt Fald vilde paatage sig at besørge Hestene til disse Stæder. Disse Karle rede nu omkring i Byen, som de selv behagede, og en Skøn Morgen fandt man sin Hest staaende paa Stalden, uden at man engang vidste, hvem det var, der havde bragt Hesten. Hvorledes det er gaaet til, at denne Underretning om, at vi skulde afhente vore Heste, først kom 10 Dage efter at den var udsædt, skal jeg ikke kunne sige; men, naar man overveier den Forretningssag, der bruges i saadanne Sager, at der først skrives til Amtmanden og fra Amtmanden skrives til Herredsfogden og fra Herredsfogden til de forskjellige Udredere, saa kan man dog nogenlunde komme efter, hvorledes Sagen egentlig hænger sammen. Jeg har blot villet nævne dette for at paavise, at der er noget særdeles Begrundet i de Ord, der ere fremførte, at der indræffer Ting, som ere yderst ubehagelige for Udredterne, og for at Bestyrelsen kan være betænkt paa i Fremtiden at sørge for, at noget Saadant ikke oftere skeer.

Krigsministeren: Uagtet den ærede Ordfører har, som det forekommer mig, tilstrækkeligt imødegaaet og udpeget det Stadelige i det Forslag, som er stillet af 6 ærede Landstingsmænd til § 3, saa troer jeg mig dog, da det fra den modsatte Side er blevet paaberaabt, at Krigsministeren havde erkjendt det Hensigtsmæssige i en saadan Foranstaltning, foranlediget til at udtale mig noget nærmere om dette Endringsforslag. Det foreliggende Lovforslag har, som bekendt, et dobbelt Formaal. Det ene er at bewirke en anden Fordeling af Udredningsbyrden af Heste til Armeen, saaledes at denne, der hidtil hvilede